

Un debat qüestionava que el fons Santos Torroella fos un pol d'atracció turística

Un col·loqui organitzat per la CUP revela que el valor de la col·lecció és d'uns 2 milions
Els ponents subratllen que hauria de servir per revalorar l'art local

La pregunta plantejada per la CUP a Selles, Garcia-Arbós, Capella i Tresserras Foto: MANEL LLADÓ.

Que el sector turístic es desenganyi: la compra hipotètica de la col·lecció del crític d'art Rafael Santos Torroella no atraurà masses a Girona, ni tan sols amb el reclam d'unes poques peces estel·lars que, si a més es presenten desvinculades d'un discurs que integri la creació local, no seran més que elements decoratius. Aquesta seria una de les principals conclusions del debat organitzat ahir per la CUP de Girona per debatre la conveniència o no que l'Ajuntament comprí la col·lecció per 3,9 milions d'euros. Cap dels ponents convidats no va posar en dubte el valor del fons, però mentre que l'historiador de l'art Narcís Selles va declarar-se obertament en contra d'una inversió que “es podria destinar a

l'adquisició de cinquanta altres obres realment de primera categoria”, i la gestora cultural Mireia Tresserras va jutjar discutible “èticament” la seva oportunitat en el context de precarietat actual, la directora del Museu de l'Empordà, Anna Capella, va advocar amb poques reserves per l'operació entenent, no només que el preu es pot renegociar amb la mediació de la Generalitat, sinó sobretot perquè “algunes de les peces més emblemàtiques servien de reclam per donar relleu a les col·leccions d'art ja existents a la ciutat”. Selles va replicar que aquestes peces (els Picabia, Miró o Dalí) no constitueixen més del 15 o el 20% del total de la col·lecció, formada principalment, va afegir, “per centenars d'altres que són carn de magatzem”. El crític gironí, redactor del manifest Repensar les polítiques artístiques, que va alertar de la necessitat d'un debat sobre la compra anunciada “per sorpresa” per l'Ajuntament, va revelar que, a part de la taxació del galerista Artur Ramon, que valorava el fons en 3,9 milions d'euros, “n'existeixen dues més que fixen el preu per sota dels dos milions o lleugerament per sobre”, motiu que reforça la seva convicció que el conjunt està “sobrevalorat”.

En qualsevol cas, tots tres ponents, moderats pel periodista Salvador Garcia-Arbós, van coincidir que el fons s'hauria d'inscriure dins un discurs ampli i ben articulat que englobés les col·leccions d'art contemporani gironí, un discurs que ara mateix veuen disgregat i desatès, i que preveïés, a més, la despesa que comportaria l'adequació de la Casa Pastors, seu probable del museu, i el seu manteniment. Tresserras es va manifestar partidària de “valorar més el patrimoni que ja tenim”, que va qualificar “de primer ordre”, i tot i recordar que la col·lecció Mallol, al cap de vint anys, “encara l'estem pagant”, hi veu un interès estratègic, per “posicionar Girona dins el camp de la imatge”, que troba a faltar en el fons Santos Torroella.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 18-01-2014 Pàgina 17

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/709825-un-debat-queestiona-que-el-fons-santos-torroella-fo-s-un-pol-datracio-turistica.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mecultura&utm_source=rss&utm_medium=mecultura&utm_campaign=rss